

חג הקורבן בדרום לבנון: תושבים נמלטים, ומי שנותר מאחור מתאבל

written by אלי קלוטשטיין | 29.05.2026
פורסם במקור ראשון, בתאריך 29 במאי, 2026.

תושבי דרום לבנון היו אמורים לחגוג בימים אלה בבתייהם, כבכל שנה, את חג הקורבן, עיד אלאדחא. במקום זאת הם הפכו לשבויים של העימות בין חיזבאללה לישראל. צה"ל פועל ביתר שאת בימים האחרונים בדרום לבנון, אחרי שהממשלה חשה שאינה יכולה עוד לעמוד מנגד אל מול המתקפות של ארגון הטרור. כתוצאה מכך, התושבים המקומיים, רובם שיעים, נאלצו להתפנות מבתייהם בעקבות הוראות צה"ל.

מטרת הפינוי איננה רק למנוע את הפגיעה באזרחים בזמן שהצבא תוקף מרכזי לוחמה ואחסון אמל"ח של חיזבאללה בכפרי הדרום, אלא גם להגביר את הניתוק ואת תחושת חוסר הלגיטימציה של הארגון השיעי בקרב בסיס התמיכה העיקרי שלו, האוכלוסייה השיעית. בימים האחרונים הורה צה"ל לפנות שתי ערים גדולות בדרום, נבטיה וצור, ואף החל להפציץ אותן. ביום רביעי כבר הכריז כי אזור הדרום כולו הוא "שטח לחימה", ודחק בתושבים שם לעבור מצפון לנהר הזהרני.

בצור, מדרום לזהרני, ההתראה הפתיעה את התושבים. הכבישים צפונה היו פקוקים עד אפס מקום בתושבים שביקשו להימלט. רק מי שאין להם מקום ללכת אליו נשארו בעיר. בתמונות מביירות נראו תושבי הדרום משתופפים באוהלי ברזנט קטנים בכביש עפר. לתקשורת הם הראו תמונות של בתייהם ההרוסים בכפרים שנטשו מאחור. במקום אווירת החג, הם שיחקו שש-בש ודיברו עם קרובי משפחה בטלפון.

רמיה סלמן, תושבת מקומית, אמרה לתקשורת כי אווירת החג שונה מאוד השנה: "בגלל החשש מההסלמה במערב הבקאע, פחדנו מעצם הרעיון של חג. במקום להמתין למאורע משמח, מצאנו את עצמנו מקווים שהימים האלה רק יעברו בשלום. הדאגה שלנו כבר אינה היכן נבלה בחג או איך לציין אותו, אלא אם נשרוד את הימים האלה בביטחון".

גם תושבי ביירות, שבינתיים מוחרגת מהמלחמה בחסות אמריקנית, מתלוננים. "היה לנו בעבר ריח של חג באוויר", ציינה זינב תהמז בשיחה עם עיתונאי. "אלה דברים שלקחנו כמובנים מאליהם. השנה אפילו הדברים האלה נלקחו מאיתנו".

ראש ממשלת לבנון ד"ר נואף סלאם התייחס למשבר וניסה לנחם את האזרחים: "עיד אלאדחא מגיע השנה בזמן שלבנון מתמודדת עם הנסיבות הקשות ביותר, כולל מלחמה, הרס וטרגדיות. אבל החג הוא הזדמנות לדבוק בתקווה ובביטחון ביכולתנו להשיג את מטרתנו של בניית מדינה

עיד אלאדחא נחג בעבר בכפרי דרום לבנון בפאר. הבתים היו מלאים אורחים, כבשים נשחטו, ילדים עברו מבית לבית. כעת הרחובות דוממים. לא כל התושבים התפנו, אך מי שנותרו מאחור נשארים בבתיהם, פוחדים לצאת לאוויר הפתוח. נסרין עבד־אלעאל, תושבת מרג' א־זוהור, נזכרה בחגיגות בשנים שעברו, וביכתה על המצב כעת: "משפחות כבר לא מתאספות. הילדים לא מכירים את אווירת החג", היא סיפרה לעיתון הטורקי אנדולו.

גם לבנונים שאינם שיעים מושפעים מהמצב. נזיה, תושב כפר־שובא הסוני באזור אלחיאם, אמר לגרדיאן הבריטי שבכפרו "אין הרס. אבל ישראל רוצה לוודא שהכול נותר תחת שליטת צה"ל". הוא הצביע על הכפרים מסביב והראה את ההרס ששורר בהם, והשווה את המצב לזירה הפלסטינית: כאן זה יו"ש, הוא הסביר, שם זה כמו בעזה.

ראש העירייה קאסם אלאדירי אמר לעיתון שהדרום הפך לאזור מלחמה: "איבדנו גישה לאזורים שיכולנו לגשת אליהם [?] שדות הזיתים, הכבישים שנסענו בהם. אנשים מוכרים את הצאן שלהם במחיר מוזל. היינו אמורים לשחרר את הפלסטינים, אבל כעת אנחנו רק מנסים לשרוד בכפר שלנו".

עלי אלחוסייני, תושב הדרום, חשב שהחג יהיה הזדמנות להסיט את תשומת הלב מהמצב. "חשבנו לחגוג אותו עם המשפחה בבקאע", הוא אמר לא־שרק אלאוסט, "אבל בסוף נשארנו עם הילדים במקום המפלט שמצאנו כעקורים בהר הלבנון, מחשש להתרעות חדשות או הסלמה. אנו דואגים שההתפתחויות ימנעו מאיתנו לחזור לבירות אפילו לצורך טיפול רפואי".

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.